ज्ञेयानि । फाण्टः A, 2फणितिः, अफेणिवान् - पेफणिवान् , अफणितः । इति इमानि रूपाणि अस्य धातोर्भवन्तीति विशेषः ।

(1089) "फल निष्पत्तौ" (I-भ्वादि:-530. अक. सेट्. पर.) 'निष्पत्ति:=सिद्धिः।' इति श्लीरस्वामी।

' फलेविशरणे फुलं फिलं फलित त्रयम् ॥ भादितो, ऽनादितस्त्वन्त्ये रूपे निष्पतिवाचिनः ।' (श्लो. 158–159)इति देवः । फालकः-लिका, फालकः-लिका, पिफलिषकः-षिका, पाफलकः-लिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककलितवत् (174) ज्ञेयानि । फलितम्, 'फलम्, ⁵त्रिफला, ⁶संफला-मस्नफला-अजिनफला-शणफला-पिण्डफला,

1. 'शुड्यस्वान्तष्वान्तलग्नम्लष्टिविरिव्धकाण्डवादानि मन्थमनस्तमस्सक्तिविस्पष्टस्व-रानायासम्शेषु ' (7-2-18) इत्यनेनात्य धातोनिष्ठायाम्, अनायाससाध्यकवा-यविशेषश्चेत् प्रकृतिप्रत्ययसमुदायेनोच्यते तदानीमिडभावो निपात्यते । 'अनुनासिकस्य किसलो: विङ्ति ' (6-4-15) इति दीर्घ:। पश्चात्, 'ष्टुना ष्टु:' (8-4-41) इति ष्टुत्वेन निष्ठातकारस्य टकारः। अन्यत्र फणितमित्येव ।

'उष्णाम्बुन्यौषधं क्षणं क्षिप्त्वा सयोऽभिषुत्य च । पीयते यः कषायोऽषौ फाण्डोऽनायाससाधितः॥' इति प्र. सर्वस्वे । माध्यस्तु 'तद्वे नवनीतं वृतं देवानाम्, फाण्डं मनुष्याणाम्—' इति शतपथ-श्रुतिन्याख्यायाम् (३ 1-3-8) 'नवनीतं फाण्डवृत्तयोरन्तरालवितं ' इत्याह् । तेन नवनीतभावात् प्रागवस्थापन्नं द्रव्यं फाण्डम् इति लभ्यते । धातुवृत्तौ तु 'औषधस्य पञ्च कल्पनाः—रसः, कल्कः, शृतः, शीतः, क्षाथः । शीतो नाम खुण्णमौषधमुदके प्रक्षिप्य रात्राविधवासितं यदुदकं प्रातः पीयते तत् । तदेवोष्णोदके प्रक्षिप्य सयोऽभिषुत्य पूत्वा पीयते । स फाण्ड इति तद्विदः ।' इत्याह ।

- क्तिनि, 'तितुत्रेष्वग्रहादीनाम्—' (वा. 7-2-9) इति वचनात् इडिति ज्ञेयम्। धात्नामनेकार्थकत्वाद् अत्र शब्दार्थकत्वमित्यपि ज्ञेयम्।
- 3. कर्तरि लिट: कसौ, 'फणां च सप्तानाम् ' (6-4-125) इत्येत्वाभ्यासलोपविकल्पः। 'वस्वेकाजाद्घसाम् ' (7-2-67) इतीद् ।
- 4. फलतीति फलम्, कर्तरि पचादित्वादच्। लोकप्रयोगात झीबत्वम्।
- अजादिषु (4-1-4) दर्शनात् स्त्रियां टाप् भवति । डीषपवादः।
- 6. 'पाककर्णपर्णपुष्पफल —' (4-1-64) इति प्राप्तं लीवं बाधित्वा, 'संभस्त्राजिनशण । पिण्डेभ्यः फलात् ' (ग. सू. 4-1-4) इति दाप् । भस्त्रफला इत्यत्र ' ल्यापोः संज्ञान्छन्दसोबंहुलम् ' (6-3-63) इति हस्तः।
- ▲. अम्लिष्टनादा निरगुः फाण्डचित्रास्त्रपाणयः ॥' भ. का. 9.17.
- B. दृष्टानपस्खाद्यितुं प्रयाते कृष्णे विलेपुः फणिता विमोहम् ॥' धा. का. 2.19.